

F.t. Udlændingelov

grundlaget, og reglerne om udvisning kan indskrænkes til de tilfælde, hvor reglerne om afvisning og om bortfald eller inddragelse af opholdstilladelse ikke kan anses for tilstrækkelige. Udvalgets lovudkast indebærer blandt andet på denne baggrund, at der gennemføres en begrænsning i forhold til den gældende lovs mange udvisningsbestemmelser. Endvidere er der i udvalgets lovudkast foretaget en mere detaljeret beskrivelse af de enkelte udvisningsgrunde.

Udvalget finder, at udvisningsreglerne i en ny udlændingelov bør udformes således, at der sker en trinmæssig begrænsning af reglerens anvendelsesmuligheder over for udlændinge, der i kraft af længere ophold har opnået en fastere tilknytning her til landet. Udvalget finder det samtidig af væsentlig retssikkerhedsmæssig betydning, at de humanitære hensyn, som bør tages i betragtning i forbindelse med udvisningsafgørelser, finder udtryk i loven.

Der har i udvalget ikke været fuldstændig enighed om den nærmere beskrivelse af de enkelte udvisningstilfælde. De forskellige opfattelser angår navnlig spørgsmålet om, i hvilket omfang der i loven bør findes en absolut regel, der helt afskærer udvisning over for udlændinge med en længerevarende tilknytning til landet, og spørgsmålet om, hvilke krav der bør stilles til grovheden af den kriminalitet, der i de enkelte tilfælde kan medføre udvisning på grund af strafbart forhold.

Efter justitsministeriets opfattelse må spørgsmålet om udformningen af udvisningsreglerne i en ny udlændingelov tillægges betydelig vægt. Justitsministeriet kan tiltræde det ønskelige i at tilvejebringe en større klarhed i retsgrundlaget og i, at der gives en detaljeret beskrivelse i lovens tekst af de enkelte udvisningsgrunde. En sådan udformning af udvisningsreglerne giver både myndigheder og borgere en bedre vejledning, og den må navnlig ud fra retssikkerhedsmæssige hensyn anses for ønskelig. Som anført neden for under pkt. 4 indebærer lovforslaget, at kompetencen til at træffe afgørelse om udvisning på grund af strafbart forhold overføres til domstolene, og det må også af denne grund anses for hensigtsmæssigt, at loven giver domstolene og herunder de lægdommere, der skal deltage i behandlingen af sagerne, en klar beskrivelse af de enkelte udvisningsgrunde.

Justitsministeriet kan i den forbindelse ud fra retssikkerhedsmæssige hensyn tiltræde, at der bør gennemføres en trinmæssig begrænsning i udvisningsadgangen over for udlændinge, som gennem længere ophold har opnået en fastere tilknytning til landet, og at de humanitære hensyn, der allere-

de i dag tages i betragtning ved afgørelser i udvisningssager, bør fremgå af loven.

Justitsministeriets forslag er udformet i overensstemmelse med det udkast, som er udarbejdet af udvalgets flertal. Der henvises til lovforslagets kapitel 4, omfattende §§ 22-26. Lovforslaget indebærer, at en række udvisningsgrunde ikke kan bringes i anvendelse over for udlændinge, der lovligt har boet her i landet i mere end 2 år (§ 23), og at der efter 5 års ophold indtræder en yderligere begrænsning (§ 22). De humanitære hensyn er særskilt fremhævet i udkastets § 25.

Det fremgår af betænkningen, side 49, 55 og 74, at der med de nye regler ikke tilsigtes afgørende ændringer af den praksis, der igennem de senere år har udviklet sig på udvisningsområdet. Samtidig må det naturligvis tages i betragtning, at det forhold, at udvisningskompetencen i væsentlig grad henlægges til domstolene, vil kunne medføre afvigelser i forhold til den hidtil fulgte praksis.

4. Udlændingelovudvalget stiller i betænkningen forslag om, at kompetencen til at træffe afgørelse om udvisning på grund af strafbart forhold henlægges til domstolene, således at afgørelsen om udvisningsspørgsmålet træffes i forbindelse med afgørelsen af straffesagen. Det er navnlig i disse sager, det har givet anledning til offentlig diskussion og kritik, at udvisningsspørgsmålet afgøres administrativt. Udvalget fremhæver, at en sådan ordning imødegår den indvending, som undertiden har været fremført, at udvisningen er en administrativ sanktion, der pålægges ud over selve straffen. Ved kompetenceomlægningen vil der blive givet den pågældende udlænding bistand af en forsvarer også i forbindelse med udvisningssagen, og ordningen indebærer samtidig den fordel, at sanktionsudvalget vil kunne ske på grundlag af en helhedsvurdering.

Justitsministeriet er enig i udvalgets synspunkter. Sager om udvisning på grund af strafbart forhold indebærer undertiden – som det også er fremgået af den offentlige debat – at der må foretages vanskelige afvejninger mellem på den ene side hensynet til en udlænding, der har en vis tilknytning til landet, og på den anden side hensynet til at modvirke forekomsten af alvorlig kriminalitet her i landet.

Justitsministeriet kan således tiltræde udvalgets forslag om, at afgørelsen af spørgsmål om udvisning på grund af strafbart forhold henlægges til domstolene. Lovforslagets regler herom findes i §§ 48-50, der med redaktionelle ændringer svarer til udvalgets forslag. Afgørelsen om udvisning må